

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาเพื่อเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ โดยมุ่งพัฒนาคนให้เต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ควบคู่กับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปลี่ยนวิธีคิด ค่านิยมหลักที่เน้นการพัฒนาองค์รวม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 34) จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (2542 : 7) หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

ด้วยวิสัยทัศน์ของรัฐที่เชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาในการสร้างคน สร้างงาน เพื่อช่วยกอบกู้วิกฤตเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เป็นการสร้างชาติให้มั่นคงได้อย่างยั่งยืน เชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาในการสร้างชาติ ปรับ โครงสร้างและระบบการศึกษา ยึดหลักการบริหารจัดการที่เน้นคุณภาพ ประสิทธิภาพและความเสมอภาค ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และเชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาเพื่อสร้างคน บูรณาการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในการปฏิรูปการเรียนรู้ และเชื่อมั่นในนโยบายการศึกษาเพื่อสร้างงาน สร้างเยาวชนให้มีความรู้ คู่กับการทำงาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยอาศัยอำนาจตามความในบทเฉพาะกาล มาตรา 74 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดหลักความมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ กล่าวคือ เป็นหลักสูตรแกนกลางที่มีโครงสร้างหลักยืดหยุ่น (กรมวิชาการ. 2544 ข : 2) เป็นหลักสูตรที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระ เวลา และการจัดการเรียนรู้ ได้กำหนดเนื้อหาสาระที่ถือเป็นแกนหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ (กรมวิชาการ. 2544 ก : 4-5) โดยเฉพาะสาระการเรียนรู้ กลุ่มวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาต้องเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มสาระการเรียนรู้นี้ว่าด้วย การอยู่ร่วมกันบนโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลา การเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจซึ่ง

แตกต่างกันอย่างหลากหลาย การปรับตนเองกับบริบทสภาพแวดล้อม ทำให้เป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบ มีความสามารถทางสังคม มีความรู้ ทักษะ คุณธรรมและค่านิยมที่เหมาะสม กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมจะให้ความรู้ในเนื้อหาสาระ ด้าน ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ รัฐศาสตร์ จริยธรรม สังคมวิทยา เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย ประชากรศึกษาและสิ่งแวดล้อม (โรงเรียนเมืองวาปีปทุม, 2544 : 8)

ในการจัดหลักสูตรสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ของโรงเรียนเมืองวาปีปทุม มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของสังคมและชุมชน อนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมในชุมชน ให้ตระหนักในคุณค่าสภาพแวดล้อม ธรรมชาติ รักและผูกพันท้องถิ่น (โรงเรียนเมืองวาปีปทุม, 2547 : 3) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จได้ จะต้องส่งเสริมให้โรงเรียนจัดเนื้อหาวิชาในท้องถิ่นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังกำหนดให้ผู้เรียน เรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย คุณค่าของวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ท้องถิ่นของตน ตลอดจนอนุรักษ์ เสริมสร้าง สืบทอด เพื่อคงไว้ซึ่งมรดกทางวัฒนธรรม การเรียนรู้ในเรื่องท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งของตน จึงไม่มีเพียงตำราเรียนเพียงเล่มเดียวที่เหมาะสม ในการพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญเรื่องท้องถิ่นนั้น โกวิท วรพิพัฒน์ (2536 : 36) ได้กล่าวว่า การเรียนการสอนตามที่ท้องถิ่นต้องการทำให้ผู้เรียนเกิดความรักท้องถิ่นของตนยิ่งขึ้นและยังส่งเสริมให้ผู้เรียนอยากพัฒนาและสร้างสรรค์ท้องถิ่นของตน เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นจึงมีความจำเป็นมากที่คนในท้องถิ่นทุกคนควรได้เรียนรู้ อย่างกว้างขวางและลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น และควรเป็นเรื่องแรกที่ทำให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อให้เกิดความเข้าใจในหน้าที่และบทบาทของตนเองที่จะต้องสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมรอบตัวได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและสามารถนำความรู้ไปพัฒนาหาแนวทางสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนต่อไป

สาระสำคัญของการปฏิรูปเรียนรู้ ได้ใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ โดยนัยแห่งความหมาย ของ “เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา” หรือ “เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้” ครอบคลุมถึง สื่อ วิทยุกระจายเสียง สื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องฉาย คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต โทรสาร โทรศัพท์ และ โทรคมนาคมอื่น ๆ รวมทั้งแหล่งเรียนรู้ เช่น ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ฯ ที่จัดเพื่อการศึกษา โดยมุ่งเน้นที่จะส่งเสริมการเรียนเรียนรู้และการพัฒนาผู้เรียน ได้เต็มตามศักยภาพปราศจากข้อจำกัดด้าน โอกาส ถิ่นที่อยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม (สำนักงาน

ปฏิรูปการศึกษา. 2545 : 36-48)

ในปัจจุบันนักการศึกษาและนักวิจัยได้มีการนำเอาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบทบาทเป็นผู้สอนอย่างกว้างขวาง ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ ถนอมพร (ต้นพิพัฒน์) เลาหจรัสแสง (2541 : 2-3) พบว่า การเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์มีบทบาทเป็นผู้สอนทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น เมื่อเทียบกับวิธีสอนแบบปกติ ที่ใช้ครูเป็นผู้สอน โดยเนื้อหาที่บรรจุเป็นสื่อ นั้นในปัจจุบันจะเป็นแบบสื่อประสมหรือมัลติมีเดีย (Multimedia) เนื่องจากมัลติมีเดียเป็นสื่อที่ทันสมัย มีลักษณะพิเศษ และมีพลังการสื่อสารอย่างมีชีวิตชีวา โดยมีเทคนิคต่าง ๆ เสมือนจริง ดึงดูดความสนใจ ของผู้เรียนด้วยภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหวและเสียงช่วยในการสื่อสารระหว่างผู้เรียน ด้วยเหตุผลที่ผู้เรียนบางคนไม่กล้าถามข้อสงสัย การใช้มัลติมีเดียจะช่วยแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ โดยตอบสนองความต้องการในลักษณะการศึกษารายบุคคล และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้มากขึ้น ขณะเดียวกันจะประหยัดเวลาได้มาก โดยผู้สอนไม่ต้องเสียเวลาซ้ำแล้วซ้ำอีก นอกจากนั้นยังถือว่าเป็นสื่อที่สามารถสื่อความคิดไปยังผู้อื่น เพราะสามารถรับได้ทั้งการอ่าน การฟัง การเห็นภาพเคลื่อนไหวที่สมจริง (เย็น ภู่วรรณ. 2544 : 3)

ในขณะที่เทคโน โลยีคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพ และมีความก้าวหน้ามากขึ้น สามารถนำมาต่อพ่วงเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ หรือเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่สามารถสื่อสารกันได้ทั่วโลก ถือเป็นเทคโนโลยีที่สำคัญที่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ ไชยศ เรื่องสุวรรณ (2549 : 103) กล่าวว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายเมื่อนำไปใช้ในการศึกษาแล้วส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยืน ภู่วรรณ (2544 : 5) ได้กล่าวถึงบทเรียนบนเครือข่ายว่ามีความสำคัญและเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ตลอด ครูอาจารย์สามารถนำเสนอบทเรียนของคนผ่านเว็บไซต์ และเป็นการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด คอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายจึงเป็นสื่อการสอนที่มีความยืดหยุ่น และช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้ดีขึ้น ผู้เรียนที่เรียนอ่อนสามารถพัฒนาให้มีมาตรฐานสูงขึ้นได้

โรงเรียนเมืองวาปีปทุม อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามหาสารคาม เขต 2 สอนผู้เรียนในระดับช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 2 ปัจจุบันมีผู้เรียน จำนวน 1,489 คน มีจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 62 คน มีจุดมุ่งหมายคือ การพัฒนาครูและบุคลากรของสถานศึกษาให้มีศักยภาพ ในการจัดการเรียนการสอน เน้นการใช้ นวัตกรรมทางการศึกษา โดยมีโครงการพัฒนา ICT เพื่อการเรียนรู้ มีห้องคอมพิวเตอร์จำนวน 3 ห้อง คอมพิวเตอร์ใช้งานได้ดีจำนวน 70 เครื่อง ติดตั้งอินเทอร์เน็ตเพื่อให้การจัดการเรียนรู้อ จัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ มีประสิทธิผลและมีมาตรฐานเดียวกัน โดยพัฒนา

คุณภาพการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อ คุณธรรม จริยธรรมและคุณภาพของผู้เรียน (โรงเรียนเมืองวาปีปทุม. 2544 : 7)

ปัญหาที่ผู้วิจัยพบในการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของโรงเรียนเมืองวาปีปทุมที่ผ่านมา ทั้งจากบันทึกผลหลังสอน จากการประเมิน ด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากรายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนเมืองวาปีปทุม ปีการศึกษา 2550 ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสาระประวัติศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 76.79 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งไว้ คือ ร้อยละ 80 (โรงเรียนวาปีปทุม. 2550 ก : 26) และขาคสื่อที่ใช้ประกอบพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่เป็นสาระท้องถิ่นไม่มีสื่อที่เป็นบทเรียน คอมพิวเตอร์ (โรงเรียนเมืองวาปีปทุม. 2550 ข : 12)

จากปัญหาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของโรงเรียนเมืองวาปีปทุม และความสำคัญของสื่อเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์ และจากการสำรวจการใช้คอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตที่บ้านของนักเรียนพบว่า ที่บ้านนักเรียนมีคอมพิวเตอร์ที่ติดตั้งอินเทอร์เน็ตและไม่ติดตั้งคิดเป็น 2 คน/4 คน ผู้วิจัยมีความสนใจพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา โดยบทเรียนที่พัฒนาขึ้นเป็นบทเรียนบทเครือข่าย ที่ประกอบด้วยภาพ ภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ และมีการให้ผลย้อนกลับ (Feedback) ทันทีทั้งในรูปแบบของเสียงและภาพ นักเรียนทราบผลการเรียนทันที จึงเป็นจุดเร้าความสนใจแก่ผู้เรียนได้ดี ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ ตอบสนองความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันบทเรียนจะช่วยสร้างความมั่นใจในการสอนเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้สอนที่สอนในสาระเดียวกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อประเมินคุณภาพบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายที่พัฒนาขึ้น
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายที่พัฒนาขึ้น
4. เพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิภาพของการเรียนรู้ด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย

5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียน หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วย
บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายที่พัฒนาขึ้น

6. เพื่อศึกษาความกตัญญูการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่ายที่พัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบน
เครือข่ายที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเมือง
วาปีปทุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 6 ห้องเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวาปีปทุม ภาคเรียนที่
2 ปีการศึกษา 2551 คัดเลือกโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยการจับฉลาก จำนวน 1 ห้องเรียน
จำนวนผู้เรียน 32 คน

โรงเรียนมีข้อดกตงเบื่องคั้นในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง อีสานบ้านเฮา
สาระประวัติศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 5 ผู้สอนได้วางแผนใช้หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเมืองวาปีปทุม พ.ศ. 2544
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2548) ร่วมกัน วิเคราะห์หลักสูตร กำหนดเนื้อหา ระยะเวลาดำเนิน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เตรียมการสอนด้วยกันและในแนวเดียวกัน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

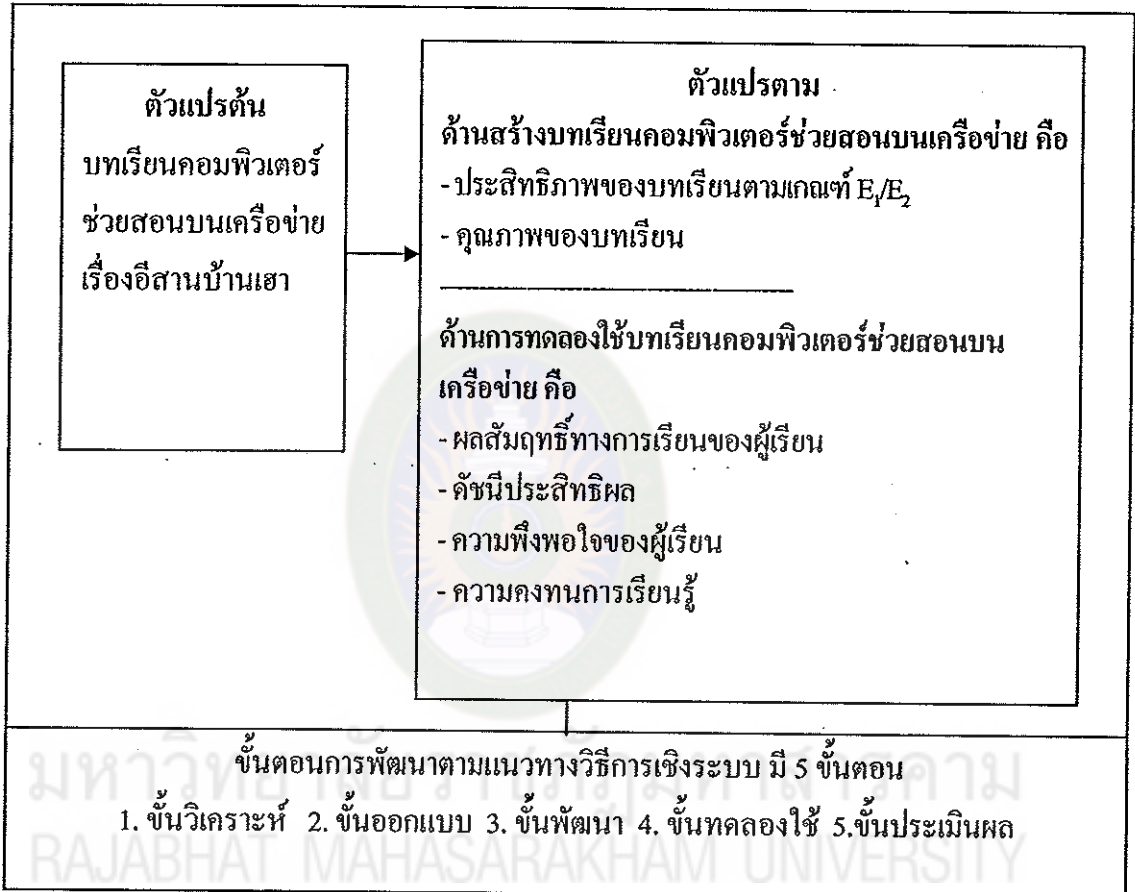
ระยะเวลาในการวิจัยครั้งนี้ ระหว่างวันที่ 10 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 31 มีนาคม
2552 จำนวน 10 ชั่วโมง

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเนื้อหา เรื่องอีสานบ้านเฮา ตามหลักสูตร
สถานศึกษา โรงเรียนเมืองวาปีปทุม พ.ศ. 2544 (ฉบับปรับปรุง 2548) สาระประวัติศาสตร์
กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1
หน่วย 5 เรื่อง ได้แก่ วิธีการทางประวัติศาสตร์ สภาพทั่วไปของภาคอีสาน ชาติพันธุ์ของคน
อีสาน ความเป็นมาของภาคอีสาน และ การเปลี่ยนแปลงของภาคอีสาน

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ อธิบายโดยแสดงให้เห็นภาพความสัมพันธ์ของตัวแปรต้น และตัวแปรตาม ดังแสดงในแผนภูมิที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแผนภูมิที่ 1 การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามวิธีการเชิงระบบ(System Approach) ตามกระบวนการ ADDIE Model มี 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นวิเคราะห์ ขั้นออกแบบ ขั้นพัฒนา ขั้นทดลองใช้ และขั้นประเมินผล (มนต์ชัย เทียนทอง. 2548 : 131)

ตัวแปรต้นในการวิจัยในครั้งนี้ คือ การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา ตัวแปรตามจัดแบ่งเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย ได้แก่ คุณภาพบทเรียนที่พัฒนาขึ้น และประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ E_1/E_2

2. ด้านการทดลองใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน คำนึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ ความพึงพอใจของผู้เรียน และความคงทนการเรียนรู้ของผู้เรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย หมายถึง บทเรียนที่นำเสนอเนื้อหาผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ที่ประกอบด้วยภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว เรื่องอีสานบ้านเฮา สารการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนเมืองวาปีปทุม จำนวน 1 หน่วย 5 เรื่อง ดังนี้

- 1.1 เรื่องที่ 1 วิธีการทางประวัติศาสตร์
- 1.2 เรื่องที่ 2 สภาพทั่วไปของภาคอีสาน
- 1.3 เรื่องที่ 3 ชาติพันธุ์ของคนอีสาน
- 1.4 เรื่องที่ 4 ความเป็นมาของภาคอีสาน
- 1.5 เรื่องที่ 5 การเปลี่ยนแปลงของภาคอีสาน

2. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย หมายถึง ค่าเฉลี่ยร้อยละของคะแนนจากการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนรู้จากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน E_1/E_2 ในงานวิจัยนี้ได้กำหนดเกณฑ์ไว้คือ 80/80

2.1 เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบท้ายหน่วย จำนวน 5 หน่วย เทียบกับคะแนนเต็มของแบบทดสอบท้ายหน่วย การเรียน

2.2 เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เทียบกับคะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบก่อนเรียนหรือแบบทดสอบหลังเรียน เรื่องอีสานบ้านเฮา ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของคะแนนจากการประเมินผู้เรียนหลังจากศึกษาจากบทเรียนจบแล้ว โดยพิจารณาพัฒนาการด้านความรู้ของผู้เรียนจากคะแนนความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

5. ความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกของผู้เรียนที่เป็นผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา หลังจากที่ได้รับจัดการเรียนการสอนด้วยบทเรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น โดยวัดค่าเป็นคะแนนจากการทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น

6. ความคงทนในการเรียน หมายถึง การคงไว้ซึ่งผลการเรียนหรือความสามารถของผู้เรียนที่จะระลึกถึงความรู้ที่เคยมีประสบการณ์ที่ผ่านมา หลังจากเวลาผ่านไปชั่วระยะเวลา 7 วัน และ 30 วัน โดยเริ่มนับจากวันที่สอบหลังเรียน (Post-test)

7. คำนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าแสดงความก้าวหน้าของการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา ที่พัฒนาขึ้น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนกับคะแนนเต็ม

8. คุณภาพของบทเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา ที่พัฒนาขึ้น โดยวัดเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนใ้บบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา ที่มีประสิทธิภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ทุกเวลาและทุกสถานที่ และบทเรียนที่ได้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการสอนให้แก่ผู้สอนที่สอนในสาระเดียวกัน

2. ผู้เรียนที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนบนเครือข่าย เรื่องอีสานบ้านเฮา สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้ ตอบสนองความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. เป็นแนวทางสำหรับครูในการจัดทำนวัตกรรมและพัฒนาการเรียนการสอน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาฯ และวัฒนธรรม และกลุ่มสาระอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น